Συνέντευξη
Ταξιδιώτες της γραφής

Νέλλη Σπαθάρη συγγραφέας

ΧΑΡΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ · ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021 ·

Υποδέχομαι με αληθινή χαρά έναν ακόμα ταξιδευτή της γραφής η οποία είναι συγγραφέας! Είμαι στην ευχάριστη θέση να καλωσορίσω την Νέλλη Σπαθάρη την οποία θα γνωρίσουμε μέσα από την ομάδα ¨Ταξιδιώτες της γραφής¨! Όλοι έχουμε νοιώσει ανάμεικτα συναισθήματα λύπης ή χαράς, θυμού ή απογοήτευσης όταν διαβάζουμε ένα μυθιστόρημα, μια νουβέλα ακόμα κι ένα παραμύθι. Αυτά τα πονήματα για να φτάσουν ως εμάς έχουν γραφτεί από κάποιο χέρι. Ορισμένες καταστάσεις, αφηγήσεις ή και η φαντασία τις περισσότερες φορές πυροδότησαν την πένα του συγγραφέα και έκαναν έκρηξη στη δική μας καρδιά. Η αγαπητή μας είναι μία καταξιωμένη και πολλά υποσχόμενη συγγραφέας! Την καλωσορίζω και της εύχομαι να συνεχίσει να είναι ¨Ταξιδιώτης της Γραφής¨ να μας συνεπαίρνει, να μας προβληματίζει, αλλά κυρίως να μας ταξιδεύει με την πένα της.

Καλώς βρεθήκαμε έστω και διαδικτυακά Νέλλη Σπαθάρη. Πριν αρχίσουμε θα θέλαμε να μας περιγράψετε τον χαρακτήρα σας! Να γνωρίσουμε την απλή καθημερινή Νέλλη και όχι εκείνη που βρίσκεται σε διαδικασία έμπνευσης.

Όπως έχω γράψει κι αλλού, είμαι ένας βράχος κρυφού συναισθηματισμού, μια χαοτική ορθολογίστρια. Από αυτές τις πληροφορίες, βγάλτε τα συμπεράσματα εσείς, γιατί εγώ δεν έχω ακόμα καταφέρει να χαρτογραφήσω τον εαυτό μου. Κι αυτό μου αρέσει, γιατί οι σκέψεις μου είναι ασίγαστες, γιατί ποτέ δεν τον βαριέμαι….

1. Τι σας ωθεί να πιάσετε την πένα σας και να ξεκινήσετε ένα καινούργιο ταξίδι;

Την πένα μου την κρατώ δεκαετίες τώρα και τα ταξίδια δεν σταματούν ποτέ. Γιατί είναι αυτός ο τρόπος με τον οποίο ζω. Μόνο που έχω το προνόμιο τα ταξίδια μου να είναι κάθε φορά διαφορετικής υφής. Και τούτο το χρωστώ στις σπουδές μου που απλώνονται σε ένα ευρύ φάσμα-ελληνική φιλολογία, γαλλική φιλολογία, λαογραφία, κοινωνική ανθρωπολογία, κοινωνική και οικονομική ιστορία- που μου επιτρέπουν να στρέφω κάθε φορά τον προσανατολισμό μου προς ποικίλους προορισμούς.

Επίσης, τα ταξίδια μου δεν έχουν μια σαφή αρχή κι ένα σαφές τέλος, γιατί δεν γράφω γραμμικά. Τα αρχεία μου είναι γεμάτα με σημειώσεις, ιδέες, κεφάλαια μελλοντικών κειμένων μου, διηγήματα που καμιά φορά ενσωματώνονται στα μυθιστορήματά μου, παραμύθια που μετατρέπονται σε διηγήματα, μεταφράσεις που μου γεννούν νέες ιδέες…. Κι εκεί που νομίζω πως κάπου έχω βάλει μια τελική τελεία, ήδη πολύ νωρίτερα το κείμενο που πάει να τελειώσει έχει πυροδοτήσει την ιδέα για μια νέα αρχή, για κάτι καινούριο.

2 Θα θέλαμε να μας πείτε πόσο επηρέασε την φαντασία σας η σημερινή κατάσταση που βιώνουμε λόγω της πανδημίας που προκάλεσε ο ιός Covid 19;

Είναι σίγουρο πως ζούμε μια πρωτόγνωρη κατάσταση, όσον αφορά στην γενιά μας, στην εποχή μας, αλλά όχι πρωτόγνωρη για την ανθρωπότητα. Ο προπάππους μου ήταν δάσκαλος στην Ύδρα και το φθινόπωρο του 1918 πήρε μετάθεση για τη Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη. Στο καράβι που θα τον πήγαινε από τον Πειραιά στην Κωνσταντινούπολη (τότε, πριν τη Μικρασιατική Καταστροφή, υπήρχε ατμοπλοϊκή σύνδεση) κόλλησε την ισπανική γρίπη, το καράβι δεν σαλπάρισε ποτέ, οι επιβάτες άρρωστοι έμειναν εγκλωβισμένοι και πέθαναν αβοήθητοι. Αυτό δεν θα μπορούσε να αποτελέσει την απαρχή ενός μυθιστορήματος; Και πόσο διαφορετικά μπορούμε να δούμε εκείνη την κατάσταση με την τωρινή εμπειρία μας σε σχέση με το εάν σας αφηγούμην την ίδια ιστορία πριν από π.χ. πέντε χρόνια…

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η κατάσταση που ζούμε μας γεννά προβληματισμούς. Και οι προβληματισμοί αποτελούν, κατά τη γνώμη μου, τη βάση της κάθε αφήγησης. Γιατί, προσωπικά, δεν μου αρκεί μια «πιασάρικη» πλοκή, αλλά το υπόβαθρο των συμβάντων σε μια ιστορία.

Ήδη έχω γράψει μια σειρά διηγημάτων και ενδεχομένως, εάν προστεθούν κάποια ακόμα, να αποτελέσουν μια αυτοτελή συλλογή προς έκδοση. Δεν βιάζομαι όμως. Νομίζω πως έχουμε ακόμα πολλά να δούμε. Γιατί το κοινωνιολογικό μου υπόβαθρο μου υπαγορεύει να παρακολουθώ τις συλλογικές συμπεριφορές που σε εποχές κρίσης τείνουν προς την εντροπία.

3. Σαν ¨ελεύθερη φυλακισμένη¨ έχετε την ίδια όρεξη και λαχτάρα για να αποτυπώσετε σκέψεις σε χαρτί;

Προσωπικά, την κάθε δυσκολία την μετατρέπω σε πρόκληση και αντλώ από αυτή τα όποια θετικά μπορεί να μου προσφέρει. Γιατί στη ζωή τίποτα δεν είναι μόνο άσπρο ή μόνο μαύρο. Και οι αποχρώσεις είναι οι πιο ενδιαφέρουσες.

Το θετικό, αυτή την περίοδο της ζωής μου, είναι ο περισσότερος ελεύθερος χρόνος. Η προσοχή μου δεν αποσπάται από υποχρεώσεις που απαιτούσαν να βρίσκομαι έξω από τον χώρο της περισυλλογής μου. Η πρόκληση ωστόσο είναι η διαχείριση του ελεύθερου χρόνου, καθώς η άνεση του χρόνου μπορεί να σε κάνει να μην τον εκτιμήσεις και να τον σκορπάς.

4.Πόσες φορές αφήσατε μισό κάποιο γραπτό σας και γιατί;

Από τη φύση μου, λειτουργώ χαοτικά. Προηγούμενα ανέφερα πως δεν γράφω γραμμικά. Συνεπώς, τρέχουν συγχρόνως πολλά και διαφορετικής φύσης κείμενα, και κάθε φορά ένα έρχεται στο προσκήνιο και προχωρεί, ενώ τα άλλα αναμένουν. Η αναμονή ωστόσο δεν σημαίνει κι εγκατάλειψη, όσος κι αν είναι αυτός ο χρόνος αναμονής. Αναμονή σημαίνει πως ο χρόνος δεν επαρκεί για να προχωρούν όσα έχω στο μυαλό μου -κι έχω πολλά- συγχρονισμένα.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Στα τέλη της δεκαετίας του εβδομήντα, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική του ΕΚΠΑ, ο καθηγητής μας στο μάθημα της Λαογραφίας μας ανέθεσε να κάνουμε μια λαογραφική καταγραφή στον τόπο καταγωγής μας. Εγώ, από τη μεριά της μητέρας μου έχω κάποια σύνδεση με την Ύδρα, την αγαπημένη μου, και επέλεξα το νησί αυτό να αποτελέσει τον χώρο της καταγραφής μου. Η εργασία μου κατέληξε σε 720 χειρόγραφες σελίδες πρωτογενούς υλικού που βρίσκεται κατατεθειμένο στο Λαογραφικό Σπουδαστήριο της Φιλοσοφικής. Χρόνια σκεφτόμουν να γράψω ένα κείμενο, λογοτεχνικής υφής, που να αφηγείται κάποιες από τις ιστορίες που είχα καταγράψει, αλλά ενσωματωμένες σε μια αφηγηματική πλοκή που να απευθύνεται στον μη λαογράφο αναγνώστη. Κάποια στιγμή έγραψα και το πρώτο κεφάλαιο. Ξέρετε πότε πήρα σάρκα και οστά η ιδέα μου αυτή; Το 2018, δηλαδή τριάντα χρόνια μετά, με τη νουβέλα μου «Στάκα καρδιά μου» η οποία βραβεύτηκε από τον Όμιλο UNESCO Τεχνών, Λόγου & Επιστημών.

5. Ένα σας μυθιστόρημα νομίζετε πως πρώτα πρέπει να ακουμπήσει εσάς και έπειτα τον αναγνώστη;

Ένα βιβλίο, αφού γραφεί, φεύγει από τα χέρια του συγγραφέα και ταξιδεύει από αναγνώστη σε αναγνώστη, εξου και η ευχή «καλοτάξιδο». Όμως, όταν γράφω, δεν γράφω με προδιαγραφές το τι θα αρέσει στον αναγνώστη, τι ενδεχομένως θα είναι πιο εμπορικό. Γράφω τις σκέψεις που με κατατρύχουν, τους προβληματισμούς μου πάνω στις σχέσεις των ανθρώπων, τις εμπειρίες από το καταστάλαγμα της ζωής μου. Αυτά αποτελούν το υπόβαθρο της πλοκής. Γράφω πρώτιστα για μένα και ευελπιστώ να βρουν ενδιαφέρον σε αυτό οι αναγνώστες. Γιατί όσο πιο άμεση και έντιμη με τον εαυτό μου είναι η γραφή, τόσο περισσότερο πιστεύω πως αυτό θα εκτιμηθεί από τους αναγνώστες.

ΝΕΛΛΗ ΣΠΑΘΑΡΗ
Στάκα καρδιά μου
Το τότε μέσα στο τώρα
Επαινος Ομίλου UNESCO Τεχνών, Λόγου κι Επιστημών 2018

6. Πόσος χρόνος σας παίρνει για να βάλετε τη λέξη τέλος σε ένα γραπτό σας;

Εν μέρει έχω ήδη απαντήσει στην ερώτησή αυτή με τη νουβέλα μου «Στάκα καρδιά μου». Ωστόσο, θα σας αναφέρω ένα άλλο παράδειγμα με το τελευταίο μου μυθιστόρημα Amor fati. Άρχισα να το γράφω πριν από μία δεκαετία: Μια επαναστατημένη έφηβος, η Νάντια, στο κλίμα της γενιάς της, με συνεχείς συγκρούσεις με την οικογένειά της, ιδιαίτερα τη μητέρα της, λόγω των συνεχών εμποδίων που της έθεταν στα όνειρά της, απόρροια ενός ένοχου μυστικού μέσα στην οικογένεια και προσωπικών κινήτρων. Κι ενώ το είχα αρχίσει, ενδιάμεσα έγραψα τρία άλλα βιβλία, προτού βάλω την τελευταία λέξη. Και πότε έκρινα ποια ήταν η τελευταία λέξη; Όταν έφυγε η μητέρα μου από τη ζωή με έναν μαρτυρικό μακρόσυρτο τρόπο που με έκανε την συμπονέσω όσο δεν γίνεται περισσότερο. Τότε πήραν τα δάχτυλά μου φωτιά, το βιβλίο άλλη τροπή και ένιωσα ότι ωρίμασε, ότι ολοκληρώθηκε.

Αντίστροφα, όταν έφυγε ο πατέρας μου από τη ζωή, παρέλυσα. Δεν μπορούσα να γράψω ούτε λέξη. Δυσκολευόμουν κάθε πρωί να αρχίσω τη μέρα μου. Και μια μέρα, δεν μπορώ να ερμηνεύσω πώς, σηκώθηκα και είπα ότι θα γράψω ένα βιβλίο αφιερωμένο σ᾽ εκείνον. Ο πατέρας μου καταγόταν από μια περιώνυμη οικογένεια της Κωνσταντινούπολης, η οποία είχε καταφύγει στην Φιλιππούπολη της Ανατολικής Θράκης και είχε ανοίξει ένα ελληνικό τυπογραφείο. Την ημέρα που η Ανατολική Ρωμυλία έγινε Βουλγαρική Εξαρχία, οι Βούλγαροι κρέμασαν τον προπάππου μου από τον ιστό της σημαίας έξω από το τυπογραφείο. Η υπόλοιπη οικογένεια διέφυγε στη Γαλλία όπου αγόρασε έναν πύργο-αυτόν που αναφέρω στο Amor fati (δεν είναι φανταστικός τόπος). Αποφάσισα λοιπόν να κάνω μια λαογραφική έρευνα για την Ανατολική Θράκη και να την αφιερώσω στη μνήμη του πατέρα μου. Πόσο κράτησε; Έξι μήνες σκυμμένη στη Γεννάδιο Βιβλιοθήκη και ένα βραβείο στην πανηγυρική συνεδρία του Δεκεμβρίου του 1994 της Ακαδημίας Αθηνών.

Συνεπώς δεν υπάρχει μια και μοναδική απάντηση στην ερώτησή σας.

Ελένη Σπαθάρη-Μπεγλίτη
Ιστορική και κοινωνική λαογραφία Ανατολικής Θράκης

7. Πόσες ώρες αφιερώνετε από την ζωή σας για να δημιουργήσετε ένα πνευματικό σας παιδί;

Αδυνατώ να απαντήσω σε αυτή την ερώτηση γιατί δεν υπάρχει σταθερή απάντηση. Αυτό που μπορώ να πω είναι πως συνήθως γράφω τη νύχτα. Μου αρέσει η σιγαλιά της. Καμιά φορά την διακόπτω με λίγο κλασικό πιάνο να παίζει στον υπολογιστή μου, γιατί παίζω πιάνο η ίδια και πάντα με συντρόφευε στη ζωή. Δεν έχω κλείσει ποτέ το καπάκι του πιάνου μου. Το θεωρώ γρουσουζιά, πως όταν κλείσει, θα κλείσω κι εγώ μαζί του. Το περιστατικό στο Amor fati με το βαλς του αποχαιρετισμού του Σοπέν Opus 69 και το αίμα είναι πραγματικό περιστατικό. Άρα δεν μετράνε οι ώρες, αλλά το σκηνικό της συγγραφής που με ελκύει. Μπορώ ωστόσο να αρχίσω το βράδυ και να σηκωθώ από το γραφείο μου με το χάραμα... .

8. Αυτό το ¨παιδί¨ το αγαπάτε και το πονάτε. Γράφοντας το, κάνατε όνειρα γι᾽ αυτό καθώς το βλέπατε να μεγαλώνει, σωστά;

Φυσικά. Μπορεί στο βιβλίο να καταγράφω τον εσώτερο εαυτό μου, αλλά θέλω το βιβλίο να διαβαστεί. Αυτό είναι το όνειρό μου. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά;

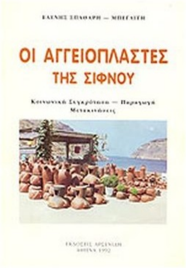

9. Έτυχε να απορριφθεί έργο σας από εκδοτικό οίκο; Αν ναι, ποια τα συναισθήματα σας;

Δεν είχα τέτοια εμπειρία. Το πρώτο βιβλίο που εξέδωσα ήταν η διδακτορική μου διατριβή με θέμα «Οι αγγειοπλάστες της Σίφνου. Κοινωνική συγκρότηση, παραγωγή, μετακινήσεις». Όχι μόνο δεν δυσκολεύτηκα να το εκδώσω, αλλά χρηματοδοτήθηκε και από το Υπουργείο Πολιτισμού, το Κέντρο Μελέτης Νεώτερης Κεραμεικής και το εργοστάσιο ΦΙΛΚΕΡΑΜ, καθώς ο ιδιοκτήτης του καταγόταν από οικογένεια αγγειοπλαστών της Σίφνου.

Η μελέτη που σας προανέφερα «Ιστορική και κοινωνική Λαογραφία Ανατολικής Θράκης» που βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών έγινε αμέσως ανάρπαστη. Ένα εκπαιδευτικό μου βιβλίο με ιστορικές πηγές για τους μαθητές της Γ΄ Λυκείου, λόγω της εκπαιδευτικής εμπειρίας μου έγινε αμέσως δεκτό από τον εκδοτικό οίκοι, ο οποίος μου πρότεινε να γράψω και δεύτερο για μια σειρά εκπαιδευτικών βιβλίων που είχαν. Θα μπορούσα να αναφέρω κι άλλες περιπτώσεις, αλλά ας φτάσουμε στα δύο τελευταία μου λογοτεχνικά βιβλία. Αποφάσισα να εκδώσω σε αυτοέκδοση τη νουβέλα μου «Στάκα καρδιά μου» γιατί μετά από συζήτηση που είχα με έναν συγκεκριμένο εκδοτικό οίκο διαπίστωσα ότι λόγω της ιδιαιτερότητας του βιβλίου θα ήταν η καλύτερη κίνηση. Και τούτο γιατί το βιβλίο αναφέρεται, όπως ήδη σας έχω αναφέρει, στην Ύδρα και ήθελα να μπορεί να διακινηθεί στο νησί, να το γνωρίσουν οι επισκέπτες του και στα σταντ των Λαογραφικών Μουσείων ανά την Ελλάδα, κάτι που δεν μπορούσε να μου εξασφαλίσει κανένας εκδοτικός οίκος.

Όσο για το Amor fati, έλαβα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα απάντηση (λιγότερο από μήνα) σχεδόν συγχρόνως από δύο εκδοτικούς οίκους και ο πρώτος προβληματισμός μου ήταν να αποδεχτώ ή να περιμένω απάντηση από μεγάλους εκδοτικούς οίκους, οι οποίοι συνήθως απαντούν μετά από έξι έως οκτώ μήνες; Όταν αποφάσισα να μην περιμένω, αλλά να προχωρήσω, το επόμενο πρόβλημά μου ήταν να σταθμίσω τα υπέρ και τα κατά των δύο συμβολαίων τους προτού αποφασίσω. Μια απόφαση όχι και τόσο εύκολη.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΛΚΥΣΤΗΣ

10. Είστε ικανοποιημένη από την αντιμετώπιση του εκδοτικού σας οίκου ως προς την εκπλήρωση των ονείρων σας;

Έχω μια πολύ καλή και εποικοδομητική συνεργασία. Άλλωστε η επιθυμία μου ως συγγραφέας να κυκλοφορήσει το πνευματικό μου παιδί συμπορεύεται με την επιδίωξη του εκδοτικού οίκου ως επιχείρηση για την πώληση του προϊόντος του.

11. Το αναγνωστικό κοινό σάς έχει αγκαλιάσει. Πόσο σημαντικό ρόλο έπαιξε γι αυτό ο εκδοτικός οίκος; Και πόση προσπάθεια κάνατε εσείς για να αναγνωριστείτε στον χώρο της συγγραφής;

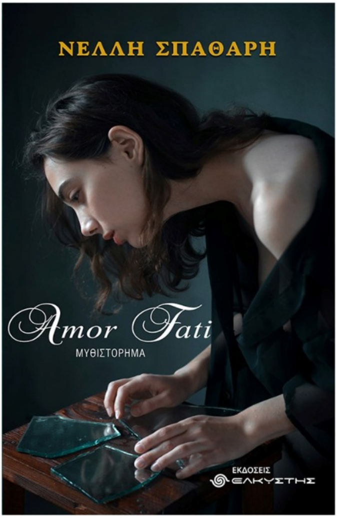

Πράγματι, αν και το μυθιστόρημά μου Amor fati μόλις τώρα κλείνει δύο μήνες κυκλοφορίας, ο εκδότης μου με ενημέρωσε πως γρήγορα εξαντλήθηκαν τα αποθέματα από διάφορες περιοχές της Ελλάδας και πως ετοιμαζόμαστε για δεύτερη ανατύπωση.

Η εμπειρία μου από τα δύο τελευταία μου λογοτεχνικά βιβλία είναι διττή: α) συν Αθηνά και χείρα κίνει, β) μην υποτιμάς την κοινωνική δικτύωση.

ΝΕΛΛΗ ΣΠΑΘΑΡΗ
Μια καλοκαιρινή παρτίδα σκάκι κι άλλη μια
Βραβείο Ομίλου για την Unesco Τεχνών, Λόγου & Επιστημών 2017

12. Τι σημαίνει για σας η συγγραφή;

Να διερευνώ σε βάθος τις σκέψεις μου και να τις κρατάω ζωντανές.

ΝΕΛΛΗ ΣΠΑΘΑΡΗ
Amor Fati
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΚΥΣΤΗΣ

13. θα ήθελα να μας ταξιδέψετε σε αυτό τον κόσμο με το πιο αγαπημένο σας απόσπασμα από ένα σας βιβλίο.

Το μικρό λεωφορείο της γραμμής στεκόταν στην άκρη του οικισμού, έτοιμο για την κλασική διαδρομή του προς τον Πλατύ Γιαλό μέσω της Απολλωνίας και του Αρτεμώνα. Το καράβι της γραμμής θα περνούσε το απόγευμα. Η Νάντια είχε πολλές ώρες μπροστά της. Αισθάνθηκε ξαφνικά μια απέραντη ελευθερία. Με μια γρήγορη απόφαση, πήδηξε μέσα και κάθισε δίπλα στο παράθυρο. Θα την έκανε την τρέλα. Μια καινούρια αρχή. Η σκέψη αυτή δεν ξεκολλούσε από το μυαλό της.

Όπως ανηφόριζε το λεωφορείο ακολουθώντας τη διαδρομή που χάραζε το ρέμα που κατέβαινε προς τις Καμάρες, κοίταζε το τοπίο. Δεν είχε έρθει η ώρα του αποχωρισμού. Είχε κάτι ακόμη να κάνει.

Στον Πλατύ Γιαλό πήγε κατευθείαν στο τσικαλαριό του Αποστολίδη. Στάθηκε απ' έξω και τον είδε καθισμένο στον τροχό. Έκαναν νόημα με τα μάτια. Απομακρύνθηκε προς την Χρυσοπηγή. Μετά από αρκετή ώρα πεζοπορίας στον ήλιο έφτασε στην αμμουδιά. Έβγαλε τα ρούχα της, τα άφησε κάτω από το μοναδικό αλμυρίκι της παραλίας και βούτηξε στο νερό. Μετά από την πεζοπορία, η δροσιά του νερού την αγκάλιασε. Έκλεισε τα μάτια κι ένιωσε ότι ήταν σε ένα καταπράσινο πάρκο και ότι το νερό της βροχής της έβρεχε το σώμα. Ένιωθε να αναζωογονείται.

Όμως, όχι. Δεν ήταν σε ένα καταπράσινο πάρκο. Η βροχή δεν κυλούσε στο σώμα της. Η θάλασσα, αυτή η υπέροχη θάλασσα, την αναζωογονούσε. Και ήταν καλοκαίρι. Και ήταν σε παραλία. Και είχε απέναντί της ένα υπέροχο θέαμα σε ένα σχεδόν άνυδρο νησί του Αιγαίου. Και ένιωσε τα χέρια του Αλέξη να την αγκαλιάζουν…

Ναι, ο Αλέξης είχε φτάσει και με ένα μακροβούτι είχε βρεθεί δίπλα της. Την είχε αγκαλιάσει και είχε ακουμπήσει τα χείλια του στα δικά της, ενώ βυθίζονταν αργά κάτω από την επιφάνεια του νερού. Ένας τρελός χορός άρχισε αναμεταξύ τους. Στροβιλίζονταν ο ένας γύρω από τον άλλον, ακουμπούσαν τα κορμιά τους κι απομακρύνονταν, αναδύονταν και ξαναβυθίζονταν. Με κομμένη την ανάσα. Ασταμάτητα. Ακούραστα. Αχόρταγα.

Κι όταν βγήκαν στην ακρογιαλιά, λαχανιασμένοι, ξάπλωσαν κάτω από το αλμυρίκι. Αν όλο το νησί είχε βρεθεί ακροβολισμένο στις γύρω πλαγιές, με το δάκτυλό τους θα έδειχναν το ζευγάρι αγκαλιασμένο με τον Αλέξη από πάνω της.

Μα δεν ήταν κανείς εκεί. Μόνο οι δυο τους. Και μια μικρή σταγόνα αίμα που αμέσως ρούφηξε η άμμος…

"Έχεις μια γεύση τρικυμίας στα χείλη" ψιθύρισε ο Αλέξης στο αυτί της κι αμέσως μετά "ραντεβού στην Ύδρα" της είπε κι απομακρύνθηκε πρώτος.

Ας γνωρίσουμε λίγο ακόμα την Κυρία Νέλλη Σπαθάρη

Βιογραφικό

Η Νέλλη Σπαθάρη (Ελένη Σπαθάρη-Μπεγλίτη) γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956. Είναι πτυχιούχος της Γαλλικής Φιλολογίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και της Ελληνικής Φιλολογίας, τμήματος ΜΝΕΣ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, στον τομέα Λαογραφίας του οποίου εκπόνησε και τη διδακτορική της διατριβή («Οι αγγειοπλάστες της Σίφνου. Κοινωνική συγκρότηση, παραγωγή, μετακινήσεις», εκδ. Αρσενίδη, 1992). Συνέχισε μεταδιδακτορικές σπουδές στο Παρίσι, ως υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, στην Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales στους τομείς της Κοινωνικής Ανθρωπολογίας και της Κοινωνικής και Οικονομικής Ιστορίας. Η μελέτη της «Ιστορική και Κοινωνική Λαογραφία της Ανατολικής Θράκης» βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών το 1994 (Α. Α. Λιβάνη, 1997). Διορίστηκε στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, δίδαξε στο Πειραματικό Γυμνάσιο και Λύκειο Αναβρύτων, διετέλεσε επί έντεκα έτη Σχολική Σύμβουλος Φιλολόγων, καθώς και Προϊσταμένη Παιδαγωγικής και Επιστημονικής Καθοδήγησης στην Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Αττικής. Δίδαξε στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (ΕΑΠ) και συμμετείχε στην επιστημονική ομάδα συγγραφής του τρίτομου διδακτικού εγχειριδίου της Θεματικής Ενότητας «Ο Δημόσιος και ο Ιδιωτικός Βίος των Ελλήνων. Οι νεότεροι χρόνοι ΙΙ» ΕΑΠ, 2002). Παράλληλα ανέλαβε να συντάξει για την ίδια Θεματική Ενότητα το «Ανθολόγιο Δοκιμίων για το Δημόσιο και Ιδιωτικό Βίο στην Ελλάδα (19ος-20ος αιώνας)» (ΕΑΠ, 2008). Συνέγραψε το εκπαιδευτικό εγχειρίδιο για τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας με θέμα «Αισθητική Εκπαίδευση και Αγωγή» (Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων, 2000). Έχει δημοσιεύσει εκπαιδευτικά εγχειρίδια για τους μαθητές και τις μαθήτριες της Γ΄ Λυκείου («Θέματα Νεοελληνικής Ιστορίας Γ΄ Λυκείου. Επιλογή και ανάλυση ιστορικών πηγών», εκδ. Πατάκη, 2011 και «Θέματα Νεοελληνικής Ιστορίας Γ΄ Λυκείου. Διαγωνίσματα προσομοίωσης», εκδ. Πατάκη, 2017). Η νουβέλα της «Στάκα καρδιά μου» (εκδόσεις Bookoo, 2020) και το νεανικό διήγημα «Μια καλοκαιρινή παρτίδα σκάκι κι άλλη μια» (εκδόσεις Bookoo, 2020) βραβεύτηκαν από τον Όμιλο για την UNESCO Τεχνών, Λόγου & Επιστημών (2018 και 2017 αντίστοιχα). Το μυθιστόρημά της «Amor fati» κυκλοφόρησε το 2021 από τις εκδόσεις Ελκυστής. Έχει πλήθος δημοσιευμένων εισηγήσεων σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια, καθώς και άρθρων σε επιστημονικά περιοδικά. Έχει συμμετάσχει σε εκπαιδευτικά προγράμματα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Σας ευχαριστούμε Θερμά και σας ευχόμαστε να συνεχίσει η ανοδική σας πορεία στους δρόμους της συγγραφής

Μετά τιμής

Ταξιδιώτες της Γραφής